dosarul nr.1-228/2026 /1-26110541-26-1-01092026/ /2026300174/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

12 noiembrie 2026 orașul Rîșcani

Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător ADOMNIȚA Maria
grefier VRÎNCEANU Andreea

cu participarea:
procurorului DONOS Livia
apărătorului inculpatului, avocatul BOIȘTEANU Erica
inculpatului PRISACARI Dumitru

judecând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, de la 01 septembrie 2026 până la 12 noiembrie 2026, cauza penală de învinuire a lui:

Prisacari Dumitru ***** număr de identificare *****, născut la ***** în *****, cetățean al Republicii Moldova, cu domiciliul înregistrat în or. *****cu reședința temporară în *****, str. *****, angajat în câmpul muncii la societatea pe acțiuni ”Moldtelecom”, supus serviciului militar, în relații de concubinaj, fără persoane la întreținere, studii medii de specialitate, nu este încadrat în careva grade de dizabilitate, anterior nu a fost judecat, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest,

învinui de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal,

a c o n s t a t a t

Prisacari Dumitru, într-o perioadă nestabilită de timp, ilegal, fără scop de înstrăinare, a păstrat în gospodăria sa, situată în *****, str. ***** un dispozitiv confecționat artizanal dintr-o sticlă din masă plastică tăiată în jumătate, de culoare verde, la gura căruia se află un tub metalic pe care se afla o substanță necunoscută de culoare întunecată, care a fost depistat şi ridicat în cadrul percheziției, de către colaboratorii de poliție, la data de 11 noiembrie 2025. Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr.34/12/6-R-770 din reiese că, depunerile de culoare întunecată cu miros înțepător asemănător cu cele rămase în urma întrebuințării drogurilor de origine vegetală şi/sau sintetică, rămase pe pereții obiectelor ridicate, reprezintă rășină de cannabis, care se atribuie în categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante - rășină de cannabis, constituie 0,101 gr. Potrivit listei substanțelor stupefiante, psihotrope şi a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în circulaţie ilegală, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea de răşină de cannabis, se referă la cantități mari.

Astfel, acțiunile lui Prisacari Dumitru au fost calificate în baza art.217 alin.(2) Cod penal cu indicii de calificare: circulaţia ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și prelucrarea drogurilor, săvârşite în proporţii mari şi fără scop de înstrăinare.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Prisacari Dumitru a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunosc și asupra cărora nu au obiecții.

Apărătorul inculpatului și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpat, nu au obiectat în privința solicitării inculpatului pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarațiile personale, prin înscris autentic, înaintate de inculpatul Prisacari Dumitru a fost depuse cu respectarea prevederilor art.3641 Cod de procedură penală şi consideră posibil de a fi admise cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul Prisacari Dumitru în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că, își recunoaște vina în cele incriminate. La domiciliul său situat în *****, str.***** a fost efectuată percheziție, unde a fost găsită o sticlă tăiată cu rășină de canabis. Acea sticlă era confecționată cu scopul de a consuma droguri. Nu întrebuințează foarte des droguri, pentru că nu-i permite serviciul și sănătatea. Nu se află al evidența medicului narcolog. Nu este dependent de droguri. Toate lucrurile care au fost date citire din rechizitoriu, au fost găsite la el la domiciliu. În cazul în care va fi recunoscut vinovat,

solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume:

- declarațiile martorului Şevciuc Ion care, în cadrul urmăririi penale a declarat că, activează în calitate de ofiţer superior de investigaţie al SII din cadrul IP Rîşcani. Deținând informaţie, de la o persoană a cărei identitate nu-l poate divulga, despre faptul că locuitorul *****, Prisacari Dumitru Igor consumă şi păstrează droguri la domiciliu, a iniţiat procedura de efectuare a percheziției la domiciliul ultimului. A stabilit că Prisacari Dumitru locuiește în apartamentul ce aparţine unei rude, pe nume Arcan Iurie, pe numele căruia este înregistrat dreptul de proprietate. Astfel, la 11 noiembrie 2025, cu grupul de lucru al IP Rîşcani, Sergiu Vasilos şi Natalia Carabulea, s-au deplasat la domiciliu lui Prisacari Dumitru, căruia i-au adus la cunoştinţă încheierea judecătorului de instrucţie cu privire la autorizarea efectuării percheziției. În apartament se afla Prisacari Dumitru şi Basist Aliona, concubina acestuia. În cadrul efectuării percheziției, a depistat în interiorul unei canapele din camera de primire, o butelie din plastic fără etichetă, cu depuneri asemănătoare cu rășina de cannabis. Sticla era găurită în partea de jos lateral. Alte obiecte şi substanţe suspecte nu au fost depistate. Sticla a fost ridicată, împachetată şi sigilată, ulterior trimisă spre expertizare. Referitor la butelie, Prisacaru Dumitru a comunicat că a consumat droguri la domiciliu, de unul singur, cu câteva zile până la percheziţie. Din spusele lui, drogurile au fost procurate prin aplicaţia ”Telegram”. În continuare, Prisacari Dumitru şi Basist Aliona au fost îndreptaţi la Spitalul raional Rîşcani, unde au fost supuşi examinării medicale în vederea consumului de droguri, unde Prisacari Dumitru s-a dovedit a fi pozitiv la THC. În acest sens, lui i-a fost aplicată sancțiune contravențională conform art.85 alin.(1) Cod contravențional (f.d.44-45);

- declarațiile martorului Carabulea Natalia care, în cadrul urmăririi penale, a depus declaraţii analogice ca şi martorul Sevciuc Ion (f.d.46-47);

- declarațiile martorul Basist Aliona care, în cadrul urmăririi penale a declarat că: concubinează cu Dumitru Prisacari de 1,5 ani. Locuiesc în apartamentul închiriat de la un cunoscut de-a lui Dumitru. Nu cunoaște cum îl cheamă, dar știe că acesta se află de mult timp peste hotarele RM. În luna noiembrie 2025, polițiștii au venit la ei acasă şi din câte a înțeles au căutat droguri în apartamentul lor. Polițiștii au găsit în patul din camera de primire, o sticlă cu depuneri. Aceasta a fost folosită anterior de Dumitru pentru consumul de droguri. El a consumat acasă, de unul singur. După efectuarea percheziției, atât ea cât şi Dumitru Prisacari au fost îndreptați către Spitalul

raional Rîşcani pentru a trece expertiza la consumul de droguri. Cunoaște că Dumitru a cumpărat drogurile consumate până la efectuarea percheziţiei de pe platforma ”Telegram”. Detalii nu cunoaște. După percheziția efectuată, Dumitru nu mai consumă droguri (f.d.48-49);

- procesul-verbal de percheziţie din 11 noiembrie 2025 din care rezultă că de la Prisacari Dumitru a fost ridicată o butelie din plastic găurită cu răşină de cannabis în cantitate de 0,101 g. (f.d.23);

- raport de constatare tehnico-ştiinţifică nr.34/12/6-R-770 din 04 august 2026 din care rezultă că depunerile de culoare întunecă cu miros înțepător asemănător cu cele rămase în urma întrebuințării drogurilor de origine vegetală şi/sau sintetică, rămase pe pereții obiectului ridicat de la Prisacari Dumitru ***** născut la *****, reprezintă răşină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Masa substanței stupefiante-răşină de cannabis constituie 0,101 g (f.d.38-39);

- proces-verbal nr. 28 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului şi stării de ebrietate, din care rezultă că la 11 noiembrie 2025, la Piscari Dumitru se constată THC-pozitiv (f.d.28).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenţei Curții Europeane a Drepturilor Omului, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul naţional și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu

inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La caz, instanța de judecată, reține că articolul 217 alin.(2) Cod penal, stabilește răspunderea penală, pentru circulaţia ilegală a drogurilor, a produselor etnobotanice sau a analogilor substanţelor stupefiante sau psihotrope fără scop de înstrăinare adică: producerea, fabricarea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, transportarea drogurilor, a substanţelor stupefiante, psihotrope, a produselor etnobotanice sau a analogilor substanţelor stupefiante sau psihotrope, săvârşite în proporţii mari şi fără scop de înstrăinare.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;

2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;

3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;

4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității, veridicității şi suficienței acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina inculpatului Prisacari Dumitru, pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată, iar acțiunile ultimilor se încadrează juridic în baza art. 217 lin.(2) Cod Penal, pe semnele: păstrarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârşite în proporţii mari şi fără scop de înstrăinare.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului Prisacari Dumitru nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpatului Prisacari Dumitru urmează a fi recunoscut vinovat şi tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal.

Privind gravitatea infracțiunilor săvârșite, conform art.16 alin.(2) Cod penal, instanța atestă că infracțiunea săvârșită la art.217 alin.(2) Cod penal, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele

cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conştientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces

obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În conformitate cu art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind personalitatea inculpatului Prisacari Dumitru, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.53), nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.54-55), anterior nu a fost tras la răspundere penală (f.d.57), conform cazierului contravențional, ultimul a fost sancționat pentru comiterea a 6 contravenții, amenda fiind achitată (f.d.56).

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Prisacari Dumitru în condițiile art.76 alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța de judecată a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni ușoare.

Circumstanțe agravante, în condițiile art.77 Cod penal, în privința inculpatului Prisacari Dumitru instanța de judecată nu a stabilit.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Codul penal prevede în calitate de pedeapsă, amendă în mărime de la 400 la 700 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de până la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, (...).

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Prisacari Dumitru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod Penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 ore.

Apărătorul inculpatului, în ședința de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de muncă neremunerată în folosul comunității.

În ședința de judecată, inculpatul Prisacari Dumitru a declarat că, dacă va fi recunoscut vinovat, este de acord să i se aplice pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art.80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Având în vedere personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea acestuia față de fapta comisă, acordând deplină eficiență prevederilor normei incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului Prisacari Dumitru este posibilă prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității solicitată atât de partea acuzării, cât şi de partea apărării şi inculpat.

În condițiile art.80[1] alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, se stabilește noua limita a pedepsei sub de muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiunea prevăzută la art. 217 alin.(2) Cod Penal, care este de până la 112 ore.

În contextul celor enunțate supra, ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului Prisacari Dumitru până și după săvârșirea infracțiunii, precum și din faptul că acesta a recunoscut vinovăția, anterior nu a fost tras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog, în cadrul ședinței și-a exprimat acordul de a-i fi aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, din noile limite ale pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii determinate prin prisma art.80[1] Cod penal, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, în privința inculpatului Prisacari Dumitru urmează a fi aplicată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod Penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 (o sută) ore;

În conformitate cu art.67 alin.(1), (2) și (3) Cod penal, (1) Munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale. (2) Munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia - pînă la 8 ore pe zi. (3) În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

În cadrul cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată, pagubă nu a fost cauzată.

Corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța subofițerului superior de urmărire penală al SUP al Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 12 august 2026, au fost recunoscute drept corpuri delicte: o butelie polimerică transparentă cu o gaură în partea inferioară laterală și un tampon de vată cu reziduu de substanță de rășină de cannabis rămasă după examinare, împachetate într-un plic alb cu ambalaj nr.1/1 sigilat cu impresiunea ștampila ”Expert Judiciar 020” care au fost transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Rîșcani (f.d.42).

În conformitate cu art.162 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite.

Corpurile delicte: o butelie polimerică transparentă cu o gaură în partea inferioară laterală și un tampon de vată cu reziduu de substanță de rășină de cannabis rămasă după examinare, împachetate într-un plic alb cu ambalaj nr.1/1 sigilat cu impresiunea ștampila ”Expert Judiciar 020”, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în condițiile cu art.162 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, după intrarea în vigoare a sentinței, urmează a fi nimicite.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 680 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/6-R-770 din 04 august 2026.

Reieșind din prevederile art.227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Prin prisma art.229 alin.(1) – (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Astfel, instanța de judecată reține că aliniatele (1) și (2) din art.229 Cod de procedură penală instituie dreptul discreționar al instanței de judecată în a decide dacă urmează sau nu a fi obligat condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

La caz, instanța de judecată constată că, la etapa urmării penale a fost dispusă efectuarea constatării tehnico-științifică a drogurilor în cadrul Secției Nord al Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al Inspectoratului General al Poliție, pentru stabilirea adevărului în cauză (f.d.35-36).

În conformitate cu prevederile art.139 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care există pericol de dispariţie a unor probe sau de modificare a unor situaţii de fapt şi este necesară explicarea de urgenţă a unor fapte sau circumstanţe ale cauzei, procurorul, organul de urmărire penală, organul de constatare sau instanţa de judecată poate folosi cunoştinţele unui specialist, dispunînd, la cererea părţilor, iar procurorul, organul de urmărire penală, organul de constatare – şi din oficiu, efectuarea constatării tehnico-ştiinţifice sau medico-legale.

Potrivit raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/6-R-770 din 04 august 2026 eliberat de Centrul Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al

Inspectoratului General al Poliție, cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare constituie suma de 1 680 (o mie șase sute optzeci) lei (f.d.37-41).

Astfel, în urma efectuării raportul de constatare tehnico-științifică Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al Inspectoratului General al Poliție (f.d.37-41) au fost suportate cheltuieli în mărime de 1 680 (o mie șase sute optzeci) lei, pe care instanța de judecată consideră necesar de a le încasa din contul inculpatului.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Prisacari Dumitru nu a fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, astfel, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Prisacari Dumitru.

Conform art.7, 8, 67, 75-77, 80^1, 98 alin.(1), 105 alin.(1), 217 alin.(1) și 217 alin.(2) Cod penal, art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Prisacari Dumitru se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal şi, cu aplicarea art.80[1] Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 (o sută) ore.

Inculpatul Prisacari Dumitru este obligat, ca în termen de 5 (cinci) zile, după ce sentința va deveni executorie, să se prezinte la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliu, pentru supravegherea executării pedepsei.

Se explică inculpatului Prisacari Dumitru că, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale, munca neremunerată în folosul comunităţii se executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi, iar în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Corpurile delicte: o butelie polimerică transparentă cu o gaură în partea inferioară laterală și un tampon de vată cu reziduu de substanță de rășină de cannabis rămasă după examinare, împachetate într-un plic alb cu ambalaj nr.1/1 sigilat cu impresiunea ștampila ”Expert Judiciar 020”, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Rîșcani, după intrarea în vigoare a sentinței, de nimicite.

Se încasează de la Prisacari Dumitru ***** număr de identificare *****, născut la *****, cu domiciliul înregistrat în or. *****cu reședința temporară în *****, str. *****, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/6-R-770 din 04 august 2026, în mărime de 1 680 (o mie șase sute optzeci) lei.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ ADOMNIȚA Maria

Copia corespunde cu originalul, judecător ADOMNIȚA Maria